

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 804/2016
12.07.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ч., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч., адвоката Д.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 160/14 од 09.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 38/16 од 23.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч., адвоката Д.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 160/14 од 09.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 38/16 од 23.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 160/14 од 09.06.2015. године, окривљени М.Ч. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године. Том пресудом на основу одредбе члана 246. став 7. КЗ од окривљеног М.Ч. одузима се опојна дрога и то 23 таблете округлог облика, светло-смеђе боје (екстази), која ће се по правноснажности пресуде уништити, а такође се на основу одредби чланова 91. и 92. КЗ од окривљеног одузима 7.500,00 динара који ће се после правноснажности пресуде уплатити у корист буџета Републике Србије. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 88.784,11 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 38/16 од 23.02.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Ч. и пресуда Вишег суда у Новом Саду К 160/14 од 09.06.2015. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ч., адвокат Д.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП и предлог да Врховни касациони суд извршење правноснажне пресуде одложи у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч., адвоката Д.М., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези са којом наводи да су разлози дати у образложењу правноснажне пресуде о чињеницама које су предмет доказивања нејасни, међусобно противречни и супротни доказима у спису предмета.

Такође, бранилац окривљеног у поднетом захтеву као разлог подношења наводи повреду закона не указујући конкретно ни на једну повреду закона која, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а из образложења захтева и навода да изведени докази, који су међусобно противречни, не пружају основ за закључак да је окривљени критичном приликом предметну опојну дрогу неовлашћено држао ради продаје, већ да је ову малу количину дроге 23 комада таблета екстазија држао ради сопствене употребе, што потврђује налаз и мишљење вештака др М.М. који је о овоме навео да категорија лица која дрогу користи повремено, ову количину опојне дроге у питању може, уколико исту користи два пута дневно, утрошити за седам до десет дана, по оцени Врховног касационог суда произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч., адвоката Д.М., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.